
Ahi, che quest' occhi miei

Giovanni Battista Palestrina (1525 – 1594)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασικό

Ο στίχος

Ahi, che quest' occhi miei	Αχ, τα μάτια μου
Ch'erano lieti,	Που ήταν ευτυχισμένα
Son diventati fonti dolore	Είναι τώρα λουσομένα στον πόνο
Che versan giorno	Εκείνη τη μέρα και τη νύχτα
e notte amaro umore	έχουσα πικρά δάκρυα.

Το έργο είναι ένα αναγεννησιακό madrigal για τρεις φωνές (SSA), (αυθεντικά για SAB). Στη συγκεκριμένη εκδοχή γίνεται χρήση της πρώτης και της τρίτης στροφής του ποιήματος. Η γλώσσα είναι Ιταλική.

Η διδασκαλία

Οι φωνές της σοπράνο και της μέτζο σοπράνο κινούνται στη μεσαία τους περιοχή, ενώ η άλτο έχει μελωδικές γραμμές στη χαμηλή της περιοχή σε αρκετά σημεία του έργου, στοιχείο που προϋποθέτει η χορωδία να έχει στην άλτο φωνή παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας (12+) που να μπορούν να αποδώσουν σε αυτή την περιοχή της φωνής.

Προσοχή χρειάζεται στα σημεία των καταλήξεων των φράσεων (μέτρα 10 -- 11, και 15), όπου δημιουργούνται διαφωνίες και ακολουθεί η λύση τους. Στα σημεία που οδηγούν στη διαφωνία η χορωδία θα κάνει *cresc* το οποίο θα κορυφωθεί στη διαφωνία και θα ακολουθήσει *dim* στη λύση της.

Επίσης, είναι απαραίτητη η χρήση χορωδιακής αναπνοής στα μέτρα 5--6 για να μην κοπεί η ροή του μελίσματος στη λέξη *lieti* (και *felice* στην επανάληψη), και στα μέτρα 14 – 15 στη λέξη *umore* (*morire*).

Στα μέτρα 7 – 8 έχουμε αντιστικτικές εισόδους φωνών και χρειάζονται προετοιμασμένες εισοδοί από τις επιμέρους ομάδες φωνών. Το έργο παραμένει ομοφωνικό στη συνέχεια.

Ο συνθέτης

Ιταλός αναγεννησιακός συνθέτης που γεννήθηκε στην ομώνυμη πόλη (Palestrina) κοντά στη Ρώμη. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες Θρησκευτικής μουσικής της Αναγέννησης και συντέλεσε στη διαμόρφωση της λατινικής εκκλησιαστικής μουσικής της εποχής του. Έγραψε 105 Λειτουργίες, 300 μοτέτα, 140 madrigals, ύμνους, magnificat, λιτανείες, θρηνωδίες και άλλα μικρότερα έργα. Ως συνθέτης ήταν πρωτοποριακός και ανέπτυξε ένα δικό του ύφος σύνθεσης πολυφωνικής μουσικής με πρωτοποριακά για την εποχή του στοιχεία, όπως η τοποθέτηση των διαφωνιών στο ασθενές μέρος του μέτρου και η χρήση του κειμένου με τρόπο που να είναι κατανοητό από τον ακροατή όσο περίπλοκη αντιστικτικά και αν είναι η δομή του έργου.